

POSUDEK VEDOUcí DIPLOMOVÉ PRÁCE

Lukáš Onderka

Jurisdikční normy v nařízení Brusel I bis

Datum odevzdání práce: květen 2023

I. Aktuálnost tématu a náročnost tématu

Diplomant si po dohodě s vedoucí diplomové práce zúžil analyzovanou problematiku a ve své diplomové práci se zabýval pravidly zvláštní příslušnosti v čl. 7 odst. 1 a 2 nařízení Brusel I bis. Zúžené téma, které diplomantovi umožnilo podrobnější rozbor vybraných jurisdikčních pravidel, považuji za téma, které neztrácí na své aktuálnosti. O aktuálnosti tématu svědčí i skutečnost, že právě tato pravidla nařízení Brusel I bis jsou opakovaně předmětem výkladu SDEU. Téma považuji za zajímavé a relativně obtížné, právě s ohledem na aplikační problémy těchto pravidel v praxi.

II. Kritéria hodnocení práce

Cílem diplomové práce je dle diplomanta „dopodrobna analyzovat nejdůležitější aspekty vybraných jurisdikčních norem a zdůraznit nedostatky, ať už v textu jurisdikčních norem nebo v judikatuře Soudního dvora.“ Autor vychází z metody deskriptivní, komparativní a analytické.

Diplomová práce, která má celkem 72 stran textu, je rozdělena do 5 kapitol, úvodu a závěru. Kapitola první přibližuje vývoj přijetí nařízení Brusel I bis a zabývá se rovněž vymezením terminologických rozdílů mezi pojmy pravomoc a mezinárodní příslušnost, kdy diplomant navrhuje *de lege ferenda* uvést pojmy v unijních nařízeních do souladu s jejich významem v národním právu. V kapitole druhé se diplomant věnuje velmi důležité a zároveň komplikované problematice vymezení aplikační hranice mezi pravidlem v čl. 7 odst. 1 a 2. V kapitole třetí a čtvrté se diplomant podrobně zabývá založením mezinárodní příslušnosti soudů členských států EU ve sporech, jejichž předmět tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy (čl. 7 odst. 1), a ve sporech, které se týkají deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti (čl. 7 odst. 2). V kapitole páté se naopak zabývá společnými znaky těchto dvou zkoumaných jurisdikčních pravidel.

Práce je, co se obsahové struktury týče, logicky členěna, kapitoly i podkapitoly na sebe navazují, práce je psána srozumitelně.

Diplomant svou práci z velké části založil na analýze relevantní judikatury SDEU. Tento přístup hodnotím velmi kladně, neboť právě výkladem jurisdikčních pravidel, která jsou předmětem diplomantova vědeckého zkoumání, se SDEU zabývá velmi často. Diplomant v práci uvádí zásadní rozhodnutí, přičemž nejen, že přibližuje skutkové okolnosti a výklad poskytnutý SDEU v jednotlivých případech, ale uvádí i svůj, často kritický názor. Vytkla bych však autorovi absenci recentní judikatury.

Diplomant v rámci práce prokázal schopnost orientovat se ve zvolené problematice. Na toto téma existuje pouze omezená česky psaná odborná literatura, autor tak čerpal zejména ze zahraničních zdrojů, což je třeba ocenit. I před dále uvedené výhrady je třeba práci hodnotit jako zdařilou.

Výhrady mám k formální stránce předkládané diplomové práce. Práce obsahuje velký počet překlepů a chyb, kterých se autor mohl pečlivým pročtením vyvarovat. Dále bych diplomantovi vytkla umístování čísla odkazu na poznámku pod čarou před interpunkční znaménko v textu práce, nadměrné využívání přímých citací zákonných ustanovení v textu diplomové práce (např. str. 8). Autor v některých případech rovněž nedodrhuje citační normu (např. citace v pozn. pod čarou č. 63 či 148 není uveden

autor článku). Z formálního hlediska lze vytknout i některé neobratné formulace, např. „... se stal Soudní dvůr tvůrcem právní nejistoty,...“ (str. 26).

III. Případná další vyjádření k práci

Na str. 49 diplomant uvádí, že dle jeho názoru byly silniční dopravní nehody hlavním podnětem pro sjednocení pravidel příslušnosti soudu řešícího spor z deliktu. A v důsledku rozkvětu individuální automobilové dopravy se zvyšovalo riziko, že uznávající soudy odmítnou uznat rozsudek ve věci náhrady škody s ohledem na rozdílnost jurisdikčních norem. Toto by měl diplomant blíže vysvětlit.

Jak je již uvedeno výše, v práci postrádám recentní judikaturu SDEU. Autor v podkapitole 4.1.2 nazvané Místo škody (lépe asi Místo vzniku škody) uvádí rozhodnutí ve věci Shevill, ale již nezmiňuje další rozhodnutí, která na toto rozhodnutí SDEU navazují a týkají se mezinárodní příslušnosti pro spory o náhradu újmy, která je způsobena šířením údajně hanlivých výroků na internetu na území členského státu EU. Toto by měl autor doplnit. Obdobně v kapitole druhé autor neuvádí rozhodnutí SDEU ve věci Wikingerhof (C-59/19), které je s ohledem na aplikační hranici mezi čl. 7 odst. 1 a 2 významné. Na str. 20 se autor zabývá otázkou kvalifikace kvazideliktů pro účely jurisdikčních pravidel, zmiňuje rozhodnutí ve věci Tacconi, které se týkalo kvalifikace předsmělní odpovědnosti, nikoliv však již recentní rozhodnutí SDEU ve věci Hrvatske Šume (C-242/20), které se zabývá výkladem pojmu „ve věcech týkajících se deliktů a kvazideliktů odpovědnosti“ ve vztahu k žalobě na vydání bezdůvodného obohacení.

IV. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

V rámci obhajoby by tak autor měl doplnit a rozebrat nejvýznamnější recentní judikaturu SDEU.

V. Doporučení práce k obhajobě

Autor v práci prokázal schopnost samostatné práce a znalosti zvolené problematiky. Práci pokládám za zdařilou a způsobitou pro obhajobu.

VI. Navržený klasifikační stupeň

Předběžně navrhuji klasifikační stupeň velmi dobře.

V Praze dne 7. června 2023

doc. JUDr. Mgr. Pfeiffer, Ph.D.